

2 DVOJKA

ČASOPIS 2 ZŠ

1. ČÍSLO

LISTOPAD 1998

Vážení čtenáři!

Předkládáme Vám ke shovívavému posouzení výsledek necelé dvouměsíční činnosti školní redakční rady.

Víme, že náš první společný výtvar má určité nedostatky, určitě je postupně odstraníme

a zdokonalíme podobu DVOJKY. Zatím se učíme psát reportáže, rozhovory, fejetony i kritiky a baví nás to stejně jako zpracovávat text na počítačích, dotvářet grafiku tisku. Byli bychom však spokojenější, kdyby se DVOJKA stala časopisem všech žáků naší školy.

Do druhého čísla, které právě připravujeme, rádi přijmeme všechny dobré příspěvky

s vánoční tematikou. Dvojková schránka čeká na všechna vánoční přání, vzpomínky

i básničky nebo recepty na slavnostní dobroty.

Pospěšte si, uzávěrka - konečný termín pro přijímání příspěvků - je 5. prosince !

Vaše redakce DVOJKY

Důležitá výzva !

Ředitelství školy vypisuje z podnětu pana učitele Hradeckého soutěž

O nejlepší symbol - logo této školy. Vítězný návrh bude součástí prezentace 2. základní školy Kolín na internetových stránkách. Zkusíte to také ?

Kašparův kolínský memoriál

Město Kolín se stalo ve dnech 15.-19.9.1998 dějištěm 4. ročníku přehlídky 20 neprofesionálních divadelních souborů z tuzemska i ze zahraničí nazývané „Kašparův kolínský memoriál“. Všechna představení se odehrávala v budově MDK, klubu Na Zámecké, kolínské synagoze a ve starých městských lázních.

Ze všech představených asi nejvíce nadchl soubor DEREVO z Ruska, kteří potěšil kolínské publikum hned dvěma svými ukázkami s názvy „ONCE“ a „SONT BORDER“. Členové tohoto ambiciózního souboru se těšili z bouřlivého potlesku nejen v Kolíně, ale i v Paříži a Berlíně, kde také odstartovali svou bleskovou kariéru. Jejich herecké výkony nadchly svou harmonickou nadsázkou s výrazně zaměřeným dějem.

Tito lidé opravdu pronikli do hlubin a všech krás herectví. Rozmanitost s poetickým dějem je prý jejich příští volba ukázek ze své tvorby při dalších ročnících tohoto úspěšného festivalu.

Jitka Petrášová.

Otázky měsíce

1. Co se stalo 28. října ?
2. Jak vysoká je hora, jestliže její vrchol je v nadmořské výšce 856,5 m ?
3. Kde leží Rakousko-Uhersko ?

7.A Jan STEJSKAL

1. Nezabil se Hitler?
2. 856,5m.
3. V Evropě, vedle České republiky.

9.A Pavel DITRICH

1. Vzniklo samotné Československo.
2. 856,5m.
3. Už není.

8.A Pavel HUML

1. Den jako obvykle, nic zvláštního.
2. Nevím, Říp.
3. Na jihu.

7.B Kamila NOVOTNÁ

1. Co se stalo, nevím.
2. 856,5m.
3. No, už nikde.

9.B Ivo VANÍČEK

1. Vzniklo samostatný Československo.
2. No 856,5m. Ne?
3. Rakousko-Uhersko už neleží, protože se rozpadlo.

DANUŠE ZÁBĚHLICKÁ

1.Hahaha,no vzniklo samostatný Československo.

2.No 856,5m.

3.Hehe,nikde.

6.B Jakub VOJTÍŠEK

1.Já nevím.

2.To taky nevím.

3.Já už jsem to zapomněl.

5.A Petr VOČADLO

1.Já nevím,kdy to bylo.Asi nic.

2.Žádná.

3.Jseš sto let za vopicema.

4.B Honza ŠPECINGR

1.Já nevím.Státní svátek.

2.856,5m.

3.U Rakouska ne.

3.A Tomáš POKORNÝ

1.Hihihi.

2.Hm,nekonečno.

3.Nikde.

8.B Martina VALTROVÁ

1.Byla založena Československé republika.

2.Možná Říp.

3.Nikde.

Otázky pokládali: M.Adamec,J.Černý,P.Král a J.Váňa

Navštívili jsme hodinu tenisu, vedenou panem Miroslavem Převrátilem, a zeptali jsme se nejen jeho, ale i dětí, které trénuje

Předem jsme se s panem učitelem dohodli, kdy máme přijít na jeho hodinu. A tak jsme se ve čtvrtek 14.10. ve 14:00 ocitli před venkovními dveřmi naší školy plni očekávání, jak se hodina tenisu bude vyvíjet. Asi tři minuty po druhé hodině jsme zahlédli pana učitele M. Převrátila s početnou enklávou prvňáků či druháků, jak směřují od školní družiny k nám. Samozřejmě si nás všechny děti prohlížely, jak už to u menších dětí bývá. Potom jsme s panem učitelem vstoupili do hlavní budovy naší školy. Přezuli jsme se a čekali jsme, než se děti převléknou. Měli jsme s sebou dvě tenisové rakety, a tak jsme si mohli zahrát s nimi.

Začala hodina. Nejdříve děti nastoupily, pak běžely několik kol kolem tělocvičny, přičemž dělaly různé cviky- kotrmelce, poskoky, dřepy, apod. Dále se děti postavily k rozcvičce. Po vydatné rozcvičce si vzaly své rakety a seřadily se na kraj tělocvičny. Na písknutí měly podélně přejít tělocvičnu a při tom si například pinkat s tenisákem nebo balancovat s míčkem na raketě tak, aby nespadl, aj. Potom se polovina z nich seřadila s raketami v půlce tělocvičny, druhá polovina si sedla za ně a pan učitel jim ukazoval správné držení rakety. Poté, co držení zvládly, jim ukázal forehand-základní úder. Ten se až do konce

hodiny procvičoval a přitom jsme se sedících dětí zeptali na pár věcí o nich a o tenisu. Na konci hodiny nechal pan učitel děti opět nastoupit a po zvolání tradičního pokřiku: "Zdar!" mohly opustit tělocvičnu.

Děti se šly převléknout a my jsme tudíž měli dostatek času vyzpovídat pana učitele M. Převrátila. Ten nám na všechno ochotně odpověděl. Když interwiev končilo, v chodbě už čekalo několik maminek, popřípadě tatínků, aby si děti odvedly domů. Zbytek se spokojeně vydal na zpáteční cestu s panem učitelem ke školní družině.

Tady je již avizované interwiev s panem učitelem
Miroslavem Převrátilem:

Hrajete ještě tenis závodně?

Už ne, vzhledem ke svému věku již tenis závodně nehraji.

A dříve jste hrál?

Dříve jsem hrával jako žák a jako dorostenec, ale v dospělém věku už ne.

Baví vás učit malé děti-případně budoucí talenty?

Těžko se dá říci, zda jsou to talenti, to se pozná v průběhu doby, ale baví mě to, že předávám své zkušenosti mladším a oni o to mají zájem. Mám radost z toho, když chtějí sami něco dokázat.

Kolik sem chodí dětí?

Devět.

Má někdo z nich šanci se tady ukázat?

To mohu říci až za pět, za šest let, možná, že i za delší dobu. Tenis je jednou z nejnáročnějších her a těžko dnes rozhodnout, kdo bude dobrý nebo ne. Ta doba je minimálně šest, sedm let hraní a tvrdé práce.

Co se tady asi za ten rok děti naučí?

Měli by zvládnout alespoň základní úder, to znamená forehand základní úder a backhand základní úder.

Budete učit tenis i v dalších ročnících?

Vždy přibereme nový ročník a budeme rozšiřovat.

To znamená, že v budoucnu budete trénovat např. čtvrtou nebo i osmou třídu?

Je to samozřejmě možné, proč by ne.

Co když někdo začne hrát tenis déle než v ranném věku, např. v deseti letech?

I když by byl dobrý nebo šikovný, ale jakmile nastoupí v deseti letech na turnaj, párkrát vysoko prohraje a okamžitě ho tenis přestane bavit.

Takže to působí i na psychiku?

Samozřejmě, psychika je důležitá, protože jakmile takové tři, čtyři zápasy za sebou prohraje, ztrácí o tenis zájem a věnuje se něčemu jinému.

V kolika letech jste vy začal hrát tenis?

Já jsem začal hrát asi tak v deseti letech, bral jsem to jako doplňkový sport k lednímu hokeji.

Hrál jste hokej závodně?

Ano, lední hokej jsem začal hrát od pěti, šesti let-
od první třídy.

Vašek Drbal

Baví tě hrát tenis?

Jo.

Kolik je vás tady dětí?

Asi deset, z toho dva kluci.

Chtěl bys se tenisem živit?

Jo.

Jaký je tvůj tenisový vzor?

Petr Korda.

Jakub Vondráček

Baví tě tenis hodně?

Ano.

**Trénuje pan učitel
dobře?**

Dobře.

Dává vám zabrat?

Trochu.

**Do jaké chodíš
třídy?**

Do 2.A.

Kristýna Kadlecová

Ty máš maminku a tatínka bývalé učitele?

Ano, ale taťka teď dělá na počítači nějaké
inzeráty a reklamy.

Baví tě tenis hodně?

No, baví mě, ale baví mě i jiné kroužky.

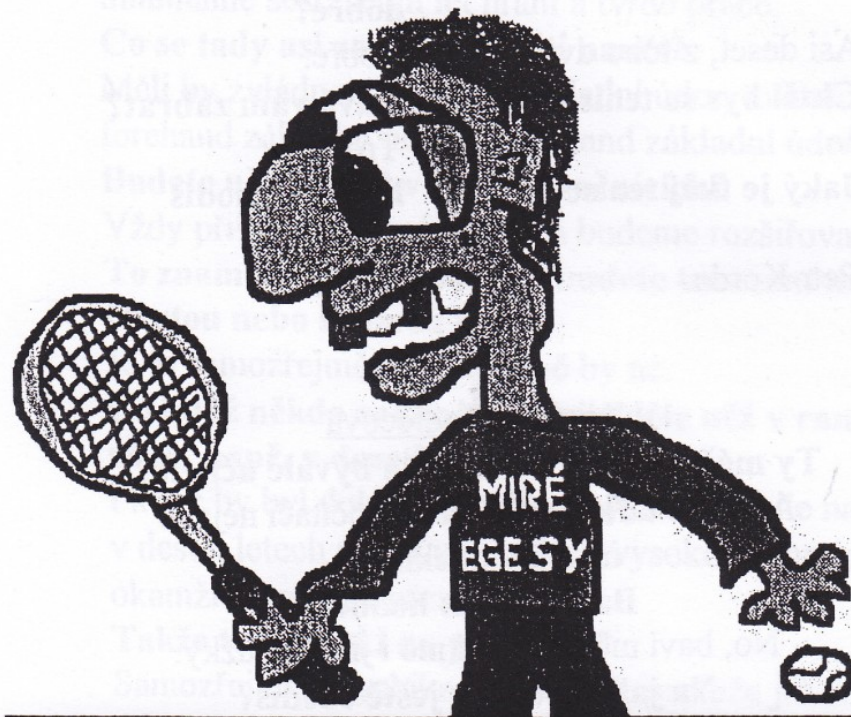
Na jaké kroužky ještě chodíš?

Ještě na výtvarnou výchovu a na flétnu.

**Baví tě víc výtvarná výchova a flétna než
tenis?**

Ne, víc mě baví tenis.

Čím to je, že tě víc baví tenis?
Že se tu dělají různé věci a že tu běháme.
Chtěla bys se živit tenismem?
Kdybych za něj dostávala peníze, tak jo, jinak ne.

Miloš Krupka

Zeptali jsme se paní učitelky Záběhlické na sportovní úspěchy našich žáků:

Jaké jsou dosavadní největší úspěchy ve sportu za tento nebo minulý školní rok?

Myslím, že jsme byli docela úspěšní, hlavně starší chlapci, například běžci-

Milan Vočadlo nebo Vladimír Skopal, ale byli jsme úspěšní také v atletice,

jmenovitě Barbora Březinová či opět Vladimír Skopal.

Loňský rok jsme se

účastnili odbíjené, košíkové, malé kopané a jiných závodů.

Jste spokojena s umístěním?

Myslím si, že kdyby byly lepší podmínky, mohli

bychom dosáhnout lepších výsledků- například nám chybí skok vysoký. Ale když to shrnu,

tak na ty podmínky, co máme jsme poměrně úspěšní.

Jaké byly zatím závody a jak se v nich naši žáci umístili?

Letos se zatím konal pouze přespolní běh, ve kterém se nejlépe umístil

M. Vočadlo na druhém místě v okresním kole. V tom samém závodě dopadlo družstvo starších žáků čtvrté.

Myslíte si, že letošní rok bude úspěšnější než ten loňský?

Letošní rok to vypadá docela nadějně- jsou tady někteří docela dobří kluci v deváté třídě, ale zabodovat by mohla i některá děvčata - např. B.Březinová z 9.B, nebo Lenka Holerová z 8.B a je tu celá řada jiných dětí, které dorůstají.Někdy se rok vyvede, někdy se to nevyvede. Když do toho budou mít žáci chuť, tak mají šanci na úspěch.

Jaké budou nejbližší soutěže a co od nich očekáváte?

Nejdříve bude halová kopaná a další závody budou až po Vánocích, např. košíková.

Miloš Krupka a Jiří Váňa

Jezevčík cestovatel

Bylo krátce po nedělním poledni, máma měla službu na nádraží, a tak jsem se vydal za ní s obědem. Zrovna měl jet vlak a najednou - kde se vzal - tu se vzal - jezevčík! Hned mi bylo divné, že je tu sám, ale pak jsem si řekl: "To se přece na vesnici stává."

Zatím, co si tak uvažuji, přijel vlak od Lededka. Ale co se nestalo? Náš osamocený a nikým nerušený jezevčík si to namířil rovnou do vlaku, asi se rozhodl, že si udělá malý výlet do Kolína. Tam také skutečně vystoupil, protože sotva, co motoráček ukončil v Kolíně jízdu, ozval se v telefonu nějaký hlas, který oznamoval, že z vlaku kromě běžných cestujících hrdě vystoupil i jezevčík. To, že nastoupil u nás, v Červených Pečkách, zase potvrdili cestující. "Tak, a máš to, teď ses ztratil doopravdy," politoval jsem černého pasažéra.

Zanedlouho jel vlak zpátky, otevřely se dveře a z nich, k mému velkému údivu, jako první vyběhl náš známý jezevčík, zavrtěl svým dlouhým ohonem a zamířil si to směrem k vesnici. A já se dnes ještě pobaveně usmívám, když si vzpomenu na jezevčíkův laciný výlet. Kdo ví, třeba tak cestuje častěji. Musím to ještě prozkoumat.

Petr Král

Zeptali jsme se za Vás

1. Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Každé, které nemusím vařit. Nejlepší jsou chlupaté knedlíky s pečeným uzeným masem a zelím, které vaří výborně můj manžel.

2. Jaké je Vaše oblíbené pití?

Káva – turecká, vídeňská, alžírská, kapučíno, překapávaná – dobrá.

3. Jaký máte oblíbený TV seriál?

Oblíbený? Občas stihnu při žehlení nebo spravování „NEMOCNICI CHICAGO HOPE“.

4. Co děláte ve volném čase?

Ráda jezdím na hory, v zimě i v létě za pohybem.

5. Je funkce zástupce ředitele náročná?

Ano. Hlavně na trpělivost všemi směry.

6. Provozujete nějaký sport?

Ano, říkáme mu volejbal.

7. Který předmět Vás ve škole bavil?

Tělocvik, matematika, fyzika, dílny.

8. Do které třídy se těšíte?

Do každé, všude se setkáte se zajímavými žáky.

9. Do které třídy jdete s hrůzou na tváři?

Nejhůře se mi jde do nově vymalované učebny, ve které se vyřádila voda prosakující nedávno opravenou střechou.

10. Jaké jsou Vaše plány do budoucna?

Vydržet a vytrvat. Podle hesla: S úsměvem jde všechno lépe.

Kdo to asi je ?

Zapsala Kateřina Slavičková

Zajímavá slovní úloha

Petr, Jiří a Karel chodí do jedné třídy. Jejich příjmení jsou ***Holub, Kos a Slavík***. Víme o nich :

1. Kos je o 4 kg lehčí než Petr
2. Holub je o 2 kg těžší než Kos
3. Petrova hmotnost je 36 kg
4. Karel je lehčí než Jiří

Jaké je jméno a příjmení každého chlapce a jaká je jeho hmotnost?

Svá řešení se svým jménem a třídou házejte do boxu před sborovnou. Ze správných odpovědí vylosujeme jednoho, který vyhraje zajímavou cenu.

Z jedné i z druhé strany

Rozhovor s prvňákem

1.otázka: Jak ses těšila do první třídy?

Jak kdy. Nejdřív jsem se netěšila, ale pak mě maminka přemluvila, že je to fajn, tak jsem se tam těšila.

2.otázka: Je všechno ve škole takové, jaké sis to představovala?

No, je. Paní učitelku jsem znala, tak jsem se nebála.

3.otázka: Máš ráda svoji paní učitelku?

Ano, je na mě hodná když nezlobím, ale já nikdy nezlobím.

4.otázka: Jaké předměty máš nejvíc ráda?

Malování, zpívání a češtinu.

5.otázka: Učí se s tebou doma tvoje maminka?

Učí. Doma mám písanku, do které musím psát.

6.otázka: Chodíš na některý zájmový kroužek?

Chodím do divadla, na flétnu, na angličtinu, na tenis a na kreslení do základní umělecké školy.

7.otázka: Jsi ráda, že jsi se ulila z hodiny?

Jo. Musela bych si procvičovat slabiky.

Rozhovor s devátákem

1.otázka: Co čekáš od deváté třídy?

Že mě dobře připraví na závěrečné zkoušky a že to bude úspěšné zakončení základní školy.

2.otázka: Jakých bylo uplynulých 8 let?

Někdy obtížných,ale častěji příjemně prožitých.

3.otázka: Na co nejraději vzpomínáš?

Na školní výlety a lyžařský výcvik.

4.otázka: Jaký byl tvůj nejhorší zážitek na škole?

Dosud jsem nic špatného nezažila.

5.otázka: Jaké předměty máš nejraději?

Tělocvik,hudební výchovu a český jazyk a jejich obliba se nezměnila.

6.otázka: Na koho budeš vzpomínat nejraději?

Na všechny své kamarády a na učitele,kteří mně provázeli celých 9 let.

7.otázka: Jaké plány máš do dalších let?

Vystudovat dobrou střední školu,potom možná i vysokou,ale na to je zatím ještě čas.

Otázky pokládali:Aneta Trnková a Magda Hodulíková.

Naši učitelé

Na vydání 1. čísla Dvojky pracovali :

Michal Adamec

Jakub Mierva

Miloš Krupka

Jiří Váňa

Petr Doubrava

Jitka Petrášová

Aneta Trnková

Magda Hodulíková

Kateřina Slavičková

Petr Král

Jiří Černý

Za pomoc děkujeme :

paní učitelce Květě Kněžourkové

paní učitelce Janě Malé

panu učiteli Vladimíru Hradeckému

